

Underændringsforslag Tolden sat til 30 Øre. I Andragende Nr. 6 vil man finde, at den nuværende Toldbeskyttelse er 3 à 4 pCt. paa Luksusmøbler. Naar man nu tager i Betragtning, at Tolden paa Træ er foreslaaet forhøjet, og der er en meget betydelig Stigning i Indførslen — den var i 1893 187,000 Pd., i 1897 222,000 Pd. — finder Mindretallet det naturligt, at man beskytter et af vore største og dygtigste Haandværk ved en passende Beskyttelse, som vi foreslaa at sætte til 30 Øre pr. Pd. — En lignende Betragtning gør sig gældende med Hensyn til Ændringsforslag 143, Løbe-Nr. 228, „simplere Snedkerarbejde“, hvor Mindretallet foreslaar en Beskyttelse af 10 Øre i Stedet for 5. Mindretallet skal anføre, at den nuværende Beskyttelse af 3 Skilling er absolut for ringe, hvilket den enorme Stigning i Indførslen viser. Den var i 1893 925,000 Pd., i 1897 1,702,000 Pd. og har altsaa næsten fordoblet sig i de faa Aar. Derfor anbefaler Mindretallet indtrængende at støtte vore Snedkere, ja, det drejer sig for øvrigt ikke alene om vore Snedkere, men der gaar vistnok en Mængde Husfid ind under samme Position.

Madsen-Mygdal: Ogsaa med Hensyn til det sidste Afsnit, der nu foreligger til Forhandling, finder jeg det unyttigt at indlade mig paa en Kritik af Enkelthederne i Flertallets Forslag. Kun et enkelt Punkt vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om, men det er paa den anden Side ogsaa et meget vigtigt Punkt, en af de store, mørke Pletter paa Lovforslaget. Det er den store Gruppe: Tømmer og Træ, der omfatter i alt 22 Positioner, nemlig Positionerne 207—28. Til denne Gruppe er der fra forskellige Mindretal stillet 22 Forslag, nemlig Forslagene fra 119—140. Til Lyspunkterne i Kommissionsarbejdet hører først og fremmest dette, at der tilvebragtes Enighed om denne store Gruppe. Men ligesom ved Metalvaregruppen beklager jeg i høj Grad her, at man har opgivet denne Enighed, og at selv Medlemmer af Kommissionen staa op her i Salen og foreslaa Afvigelser paa 22 Punkter fra det Resultat, der var opnaaet i Kommissionen. Det ærede Medlem for 3dje Kreds (Tolderlund) udtalte for lidt siden, at naar man i det andet Ting var gaaet bort fra Overenskomsten, var man ogsaa berettiget til at gøre det her. Jeg skal gentage — og yderligere føje nogle enkelte Bemærkninger til — at der er ikke Tale om Sammenligning her. Lige saa lidt som det ærede

Medlem og hans Meningsfæller i Kommissionen kunde forpligte Landstinget til at være bundet ved, hvad de ere gaaede ind paa i Kommissionen, lige saa lidt kan jeg og mine Meningsfæller forpligte Folketingets Flertal til at gaa ind paa, hvad vi ere gaaede ind paa i Kommissionen. Men det ærede Medlem ved, at vi have lovet hinanden under Forhandlingerne i Kommissionen at arbejde for, virke for og staa ved den Overenskomst, vi da vare naaede til, og kun under Forudsætning af, at der viste sig en Mulighed for samstemmende Enighed paa andre Grundlag, havde vi Ret til at gaa bort fra Overenskomsten. Nu vil jeg tillade mig en Sammenligning. Metalvaregruppen, som vi nys have behandlet, have vore Medlemmer i Folketinget faaet Folketingsflertallet til at gaa ind paa i det hele med Undtagelse af 2 Punkter, som jeg regner for temmelig ubetydelige. Naar ærede Medlemmer ville tage Bilag II til Udvalgets Betænkning og se lidt nærmere paa det (se Tillæg B., Sp. 975—83), ville de der finde hele den lange Række af Punkter, som omhandle Metaller og Metalvarer. Det Forslag, som man er bleven enig om foreløbig, Regeringens Forslag, lyder paa fuldstændig Enighed med Toldkommissionen over hele Linien med Undtagelse, som sagt, af to Punkter, nemlig dette om Landbrugsmaskiner under Nr. 128 og dernæst om Værktøj til Land- og Havebrug under Nr. 136, og jeg beklager, at man har forladt, hvad man var bleven enig om paa disse to Punkter, der imidlertid ere forholdsvis ubetydelige i Sammenligning med alt det øvrige, som er af saa overordentlig stor Vigtighed. Men ville ærede Medlemmer saa dernæst se paa det samme Bilag Nr. II under Gruppen Tømmer og Træ, vil man se, at over hele Linien er det lykkedes vore Medlemmer i Kommissionen at faa Folketingets Flertal til at gaa ind paa Overenskomsten i Kommissionen fra Ende til anden, saa jeg mener derfor, at vi staa som dem, der have holdt vort Ord i Kommissionen og ikke begaaet noget Brud paa trufne Aftaler. Jeg skønner ikke rettere, end at jeg har tilstrækkelig udtalt mig om denne Sag i Forvejen, og at de Forslag, som her stilles os fra Flertallets Side, i det hele taget ikke aabne Mulighed for en Løsning, men gaa yderligere til Højre, og ganske særlig da de 22 Forslag, der ere stillede paa Gruppen Tømmer og Træ, ere saa yderlig-gaaende, at hverken Toldkommissionens Flertal eller Mindretal eller Regeringens Forslag eller overhovedet nogen i de se-